

# המאור שבמורה

מעט מן האור דומה הרבה מן החושך

כל הזכויות שמורות

| שבת כב' אדר התשפ"ה |          |       |      |
|--------------------|----------|-------|------|
| הדלקת נרות         | צאת השבת | ר"ת   | י-ם  |
| 17:36              | 18:27    | 19:12 |      |
| 17:34              | 18:25    | 19:09 | ת"א  |
| 17:35              | 18:27    | 19:10 | חיפה |
| 17:35              | 18:27    | 19:10 | ב"ש  |

יצא לאור להעמקת התורה ועמלה  
עורך: יובל דהאן נ" 050-4194600

לע"נ: מר"א עטר חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי

**בשקרים לא מיישבים עניינים, אלא מסבכים אותם יותר.**

**באתר הימים הלך הגה"ק חכם אפרים הכהן זצ"ל עם רבינו יוסף חיים זצ"ל ברחובות של עיר בשעות הצהריים, פתאום הסתובב רבינו לאחריו ואמר: אברהם, אברהם אל תעשה זאת!...**  
הסתובב רבי אפרים וירא כי אין איש... והתפלא על כך מאוד. כשהגיע לביתו היה שם ידיו רבי יום טוב מצליח זצ"ל, שח לו רבי אפרים על הדבר הזה.

כששמע כן הודעזע מאוד ואמר, כי באותה שעה בדיוק, אחד ממקורבי רבינו ששמו אברהם, אכל אבטיח שהיה בו **ארס של נחש**, ורבינו התכוון להניעו מכך, אך נצחו אראלים...

**דע שעליך תמיד לחזק את רצונך בעבודת ה' לבל יחלש לעולם.**

**בסוף** שיעורו הקבוע של הרב בן ציון אבא שאול זצ"ל בשבת אמר פעם: לדעתי הדרך הנכונה להציל את עם ישראל מהמצב הרוחני הירוד בו אננו שרויים, הוא על ידי הקמת תלמודי תורה רבים ככל האפשר, כי הילדים יביאו אור לבית ההורים ויחזירו את עם ישראל בתשובה. **בשבת אחות** הכריז שהוא עומד לצאת בקרוב לחו"ל כדי לארגן מגבית גדולה לפתיחת רשת תלמודי תורה בארץ הקודש, והודיע שכל איש מעשה שיקים תלמוד תורה חדש-מתחייב הוא לממן לו את הוצאות השנה הראשונה!

באותו שבוע שתכנן את הנסיעה נלב"ע הגאון רבי **יעקב מוצבי** זצ"ל, רבנו התמוטט בהלווייתו והתכנית לא יצאה אל הפועל. אולם הסערה שעוררה הכרזתו של רבנו, הביאה בסופו של דבר להקמתה של **"רשת התתים"**, אשר רשמה לזכותה עשרות אלפי תינוקות של בית רבן הגדלים על מבועי מעין החינוך התורתי, ועוד הוד נטויה הבע"ה!

**אחד אמר פעם: אני יותר ענו מההוא כי ההוא כולם יודעים שהוא ענו, ואילו אני אף אחד לא יודע עליי...**

**נשמה ללא אוכל בורחת**  
פעם אחת כשהיו מסובין לשולחן, שאל רבי **חיים מצאנז** זצ"ל את אחד החסידים אם השמישים לא פסחו עליו בהגשת האוכל, ואם אכל. השיב החסיד-נו-כשהוא כולו דבקות, לא באתי לכאן **לשם אכילה**. חייך רבי חיים רואה אתה אף הנשמה אינה באה **חלילה** לעולם הזה לשם אכילה ואעפ"כ כשאין מאכילים אותה-היא בורחת.

**גדר קבלת עול, הוא לקיים גם דברים שאינם מובנים.**

**גם כאשר רבי משה יחזקאל זצ"ל היה כבן שמונים ולימד אז בישיבה את הזקנים מסכת עירובין, הלך בעצמו אל הנגר וביקש ממנו שיעשה לו חתיכות של נסרים על מנת להמחיש בפני הלומדים את דיני לחי וקורה וכו'.**  
וכמו כן כאשר למדו מסכת חולין והגיעו לסוגיית מראות הבהמה מאיבריה הפנימיים, הלך לבית המטבחים והביא משם איברים פנימיים **והראה בפניהם** את בית הכסות וכדו' מה נקרא טריפה ומה לא, באומרו כי כך למד מרבו הגה"צ חכם **יוסף רביע** זי"ע להמחיש בפני התלמידים את הנלמד.



**לע"נרחל (רשל) אלבו בת קלרה ואליהו**

**קום! הגיע זמן חצותו יוסף חיים בישון זצ"ל**  
על אף שהיו שנים רבות אשר היה נהנה מיגיע כפיו לא ויתר על עבודת בוראו ובין בקיץ ובין בחורף **התגבר כארי** בכל לילה בחצות. חק ולא יעבור.  
ומרוב התמדתו לעסוק בתורה מחצות עד הבוקר סיפר פעם, כי ארע והגיע זמן חצות ועדיין לא התעורר **הרגיש ממש יד** המכה בו: קום. הגיע זמן חצות!

**אחד סדר התורה, נמשך סדר העולם ורק ה' הוא מושיע אותנו, הכל תלוי בו יתברך.**

**נקודה פשוטה**

היו היה בחור שגדל בעיירה קטנה. כשסיים הבחור את לימודיו הוא ניסה להתקבל לאוניברסיטה **ללימוד משפטים**, ולכן נסע לעיר הגדולה. בסיום לימודיו הוא חזר לעיירה הקטנה כיוון שחשב שהוא יהיה איש גדול בעיירה הקטנה שלו, ורצה להרשים את כולם. הוא פתח משרד חדש לעריכת דין, אבל העסקים לא הלכו לו ממש. יום אחד, הוא ראה איש שחצה את הכביש כדי להיכנס למשרד שלו.

הבחור הצעיר ניסה להרשים את הלקוח החדש שלו בכישוריו כעורך דין. **כשנכנס הלקוח**, הרים העורך דין הצעיר את הטלפון והתחיל לדבר, "לא! לחלוטין לא. אתה תגיד לליצנים האלה בניו יורק שבמקרה הזה אני לא אתפטר על פחות ממיליון. כן, כן, בית הדין לערעורים הסכים לשמוע את המקרה בשבוע הבא. אני אטפל במקרה הראשי ושאר חברי הצוות שלי יתמכו בי. בסדר, **תגיד לתובע המחזיק** שאפגש איתו בשבוע הבא כדי לעבור על הפרטים. כל העניין נמשך כמעט חמש דקות. והלקוח ישב בשקט וחיכה לעורך דין השאפתן. לבסוף, כשסיים לדבר בטלפון פנה העורך דין הצעיר ללקוח שלו, "אני נורא מצטער, כפי שאתה רואה, אני נורא עסוק. במה אוכל לעזור לך?"

ענה לו האיש, "אני מחברת הטלפונים. באתי לחבר לך את הקו...".

היזהרו מהצבועים **אדם צריך** להיות ישר. פיו וליבו שווים (העורך)

**בכל מצב – עזרת ה' כשהיה הרה"ק**  
בעל ה"שמוח משה" בן כ"ד שנים, נפטר  
חותנו ופסקו מזונותיו. סיפר הרבי שאותה עת  
חשב: אילו היו בידי **שמונה מאות זהובים**,  
הייתי משקיע בעסק של שותפות והייתי יכול  
לשבת במנוחה וללמוד. ואז, התנמנם וחלם  
חלום. ראה בחלומו את **האר"ה הקדוש**,  
שאמר לו: "אברך, ואם יהיו לאדם שמונה מאות  
זהובים, האם לא הצטרך עוד לעזרת הבורא?"  
והעיד על עצמו שמאותה שעה היה **בטחונו**  
**בקבוצה** שלם ושוב לא הטרידוהו מחשבות  
כאלה...

**אנשים  
נרטיבים  
בועתם  
בגלל מעט  
נוחיות.**

**אנשים  
משפילים  
את עצמם  
בגלל מעט  
כבוד.**

**הישיבה – יסוד היהדות**  
השפעתו הרוחנית לא השפיעה רק על התלמידים  
והוריהם, אלא בעקיפין, כל יהדות הונגריה קיבלה ממנו השפעה מרובה. כשקיבל  
רבנו **האדמו"ר מפאפא** את הרבנות בהוניאד, הקים בה ישיבה לתלמידים.  
המנהג בהרי הונגריה היה שאנשי הקהילה התחייבו, נוסף על משכורת הרב להחזיק  
את **הישיבה על חשבונם**.

כאשר התרשלו אנשי הקהילה בתמיכה בישיבה הקהיל רבנו את כל יהודי הקהילה  
ואמר בפניהם: "נצטווית על ידי אבי בעל **ערוגת הבושם** לנהל ישיבה. דעו  
בדור הזה הישיבה היא יסוד כל היהדות! שאו ענייכם וראו שסכנה גדולה מרחפת  
על היהדות אם גדולה ונוראה בוערת בכל עבר ופינה ועוד מעט ותשתכח תורה  
מישראל, חס ושלום. אין עצה כי אם **להשתדל לכנות אש** זו בכל כוחנו  
ולהציל לכל הפחות את ילדינו, כל עוד יכולים אנו להצילם על ידי לימוד התורה, כי  
אם אין גדיים אין תיששים..."

**בואו והצטרפו  
לרשימת תפוצה**  
hamaor.net@gmail.com

**גם הרשעים יודו כי מי**  
שיש בו יראת שמים ומקיים  
מצוות ה' הוא איש המעלה,  
יראת שמים ללא ספק מעלה  
היא, וזכר לדבר שמצינו  
בעשיו הרשע שהניח בגדיו  
החמודות **רק אצל רבקה**.

בידעו שאצל אמו הצדקת  
יהיה בטוח בבגדיו שלא יאונה  
להם רעה, אבל אצל נשיו לא  
הניח, כי לא בטח ביושרן  
והיה חסר לו באימון שלא  
ימעלו בפקדונו.

ברם, **שלמה המלך** ע"ה  
בסוף קהלת, מחדש ומוסיף  
"את האלקים ירא."  
כי זה כל האדם, אין יר"ש  
מעלה גרידא, אלא זה כל  
האדם ממש, וזולת זה אינו  
אדם כלל, רק בעל חיים...

**כמה שהדלת נעולה**  
**יותר, היא מגנה בפני**  
**גנבים.**

**כמה שהפה נעול**  
**היטב-מגן הוא בפני**  
**לשון הרע.**

**יום אחד** לפני שדני שהיה מגמגם יצא מהבית באה  
אליו אמה שלו ואמרה לו: תלך לנהג ותגיד לו שאתה  
רוצה כרטיסיה, דני הלך לנהג, הנהג פתח את הדלת  
ודני אמר לו: א... אני... רוצה כרטיסיה!  
אז הנהג ירד מהאוטובוס,  
תפס את הילד ונתן לו מכה כואבת, דני חזר לבית שלו  
בוכה עם שבר באף וקצת דם,  
אמה שלו אומרת לו: מחר שאתה הולך לנהג תגיד לו  
רק: אפשר כרטיסיה, דני הסכים ויום למחרת הוא בא  
לנהג ואמר לו: אפ... אפשר כרטיס... כרטיסיה?  
הנהג ירד מהאוטובוס והפעם הזאת הכאיב לו יותר,

אחרי שדני חזר לבית שבור כולו מלא סימנים כחולים  
ובוכה, אמה שלו לקחה חופש מהעבודה ביום למחרת  
ובאה לנהג עם הבן שלה ואמר לו: למה אתה מרביץ  
ליד? אז הנהג ענה:

**ל.. למה. הוא צוח. צוחק עליי א**



דברי תורה מפי ראש מוסדות "אור החיים"  
הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א

**משולחן גבוה**

ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון לח'  
מכאן למדנו, **שמכאן שביבת המלאכה ביום השביעי ושמיירת השבת,**  
**מתבררת כל מלאכת ששת ימי המעשה, כפי שאומר הזהר הקדוש: "מאי**  
**שבת? יומא דביה נייחין שאר יומיו, והוא כלל דכל אינון שיתא אחרניו,**  
**ומנייה מתברכין".**

לפני 65 שנה התגורר בירושלים קב"ל חרדי בשם **הרב משי זקב**. ביחד עם  
קב"לנים נוספים הוא קנה שטחים בשכונת קטמון במטרה לבנות שם  
דירות. בתקופה זו היה קשי גדול בהשגת מלט, ובעמל רב הצליחו להשיג  
מלט. השקים הנחו באתר. בשבת בבקר התעוררו תושבי ירושלים ליום  
גשום במיוחד. עבור הקב"לנים היה התמוז גרוע במיוחד לשקי המלט. קב"ל  
אחד, לא הצליח לעמוד בנשיון, ושלח את בנו לנסע ברקבו, ולכסות את  
המלט, כדי שלא יתקלקל. לעצמתו, נשאר הרב משי זקב איתן באמונתו.  
הוא חסיר את ענייני העבודה ממחשבתו, והמשיך בהנהגותיו הרגילות  
בשבת בשמחה ובטוב לבב.

בבקר יום ראשון מהרו להגיע לאתר הבניה. וראה זה פלא – **שקי המלט**  
**של הרב משי זקב היו מכסים, ואילו שקיו של קב"לן אחר היו מגלים**  
**והתקלקלו.** שד ושבר במסלולותם. עד מהרה התבררה הטעות, בנו של  
קב"לן שחלל שבת, התבלבל וכסה את השקים הלא נכונים...  
הרי לנו יסוד גדול: **אדם השומר את השבת הקדושה – זוכה שמלאכתו**  
**נעשית על ידי אחרים, ומלבד זאת מתברר כל משלח ידיו.**

בפזמון "לכה דודי" אומרים: "לקראת שבת לכו ונלכה, כי היא מקור  
הברכה". ביוצא בכך אומר הזהר הקדוש: "אף על גב דלא משתבך ביה  
מזוני, כל ברקא דלעילא ותתא ביומא שביעא תליין". [תרגום: אף שלא  
נמצא בו מזונות, כל הברכות שלמעלה ושלמטה תלויות ביום השביעי].  
בשבת אין פרנסה ואין עבודה, אף כל הברכות והשפע תלויות בה!

שבת שלום לכל בית ישראל

**ישנה חיה קטנה**  
**המחליפה גונים לפי**  
**השטח בו היא נמצאת,**

**וכן היא מוגנת בפני**  
**ציידים, ישנם אנשים**  
**המחליפים את**  
**השקפותיהם כן שלא**  
**תוכל אף פעם לעמוד**  
**על טיבם...**

**שני** שחקנים של גולף  
משחקים על כסף בניהם,  
אחד מהם עומד חצי שעה  
ומכוון את המקל, זה שאיתו  
כבר לא נעים לו והוא אומר  
לו: למה אתה מכוון כל כך  
הרבה? אז הראשון עונה לו:  
אל תפריע לי אשתי  
מתבוננת בי שם על הגבעה  
מרחוק, אז הראשון אומר לו:

**אין לד מה לנסות,**  
**בחיים לא תצליח**  
**לפגוע בה!**



**שעון מעורר יש בכוחו**  
להעיר את האדם  
**משנתו העמוקה.**  
לאחר זה גורם להתהפך על  
צידו השני **ולשקוע** בשנה  
מחודשת ועמוקה יותר...

**בביקורת על ספר**  
**לפעמים מרגישים**  
**בה הערצה,**  
**לפעמים קנאה...**

**כאשר** נתכבד רבנו **עקיבא סופר** זצ"ל בסידור הקידושין הופיע בזמן  
שנקבע, אף על פי שמניסיון וממנהג המדינה למד שלמעשה, החופה לעולם אינה  
מתקיימת בשעה שנקבעה. כשנשאל לפרש הנהגה זו ענה: "מידת דרך ארץ  
מחייבת **להופיע במדויק**. אינני רוצה שהקהל ימתין לי". פעם אחת כיבדו  
בעלי השמחה בסידור קידושין את רבה של העדה החרדית.

הקהל המתין זמן רב, אולם הרב בושש לבוא. הלכו לביתו כדי לברר את פשר  
האיחור, והרב התנצל ואמר: "אנשי העדה צרים על דלתי ואינם נותנים לי  
לצאת לסידור קידושין אצל בעלי-שמחה שמשותפים בבחירות לכנסת".  
**הגיעו בעלי השמחה** לביתו של רבנו כשהם נבוכים ושאלו אותו בלא מעט  
בושה, האם מסכים הוא לסדר קידושין... רבנו השיב מיד בחיוב, ואמר  
שאדרבא, הוא שמח לתת את הבעיה, שלא תיגרם עגמת נפש לבעלי השמחה.

**וכל**  
**תענוגי**  
**העולם**  
**הזה**  
**כאפס**

**נגד עונג**  
**של**  
**דביקות**  
**האדם**  
**ליוצרו**  
**יתברר.**

**לעילוי נשמת:** ניסים בן רימה, שרה בת חורשד, דינה בת ורב, יוסף דהאן בן שמחה, לאור בן אילנה, ששון בן טיפחה,  
שמחה בת לולו, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, יחיא בן לוליה, נעמה בת עזיזה, כרמלה בת סעידה, סעידה מול בת יעקב,  
מלכה בת שרה. פנחס בן פנחס, יגאל בן מלכה, דוד בן איהו, מרים בת זוהרה, חכם יהודה בן חנה פתיא, הרב אלעזר בן שמחה,  
יחזקאל ושמאל בני שמחה, רפאל ואברהם בני קלרה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אליעזר בן רגינה, שלום בן אורח מורי,  
הרב יורם אברגיל, ישראל בן שמחה סבג, שמואל בן רבקה, אסתר בת שרה, רחל רשל בת קלרה, שלמה בן דונה, חנה בת אסתר דמני  
הרב יהודה יאיר, יפה בת לאה, יעקב בן שרה בריסקה, החסיד מנשה בן רחמה **מן הרב עובדיה יוסף בן גורגיה**